

Mál nr. 317/2013
M
og V1 v/ bifreiðarinnar A og V2 v/ bifreiðarinnar B.

Umferðaróhapp á plani við bensínstöð Olís á Selfossi 23. júlí 2013.

Gögn.

1. Málskot móttengið 19. september 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V1 dags. 3. október 2013.
3. Tölvupóstur V2 dags. 9. október 2013.

Málsatvik.

Af gögnum málsins má ráða að árekstur hafi orðið með bifreiðum A og B á plani við bensínstöð Olís á Selfossi. Þau sönnunargögn sem liggja fyrir í málinu eru sameiginleg tjónstilkynning undirrituð af ökumönnum sem og lögregluskýrsla sem lýsir aðkomu lögreglu á tjónsvettvangi rétt eftir að tjón varð. Í tjónstilkynningu kemur fram að bifreið B hafi verið kyrrstæð en bifreið A hafi verið ekið inn á bifreiðastæði. Í lögregluskýrslu eru myndir af tjóni bifreiðana sem og þær upplýsingar að ökumönnum hafi ekki borið saman um aðdraganda áreksturs. Ökumaður B lýsti atvikum þannig fyrir lögreglu að bifreið hans hafi verið kyrrstæð þegar ekið var aftan á hana. M, eða ökumaður bifreiðar A, lýsti atvikum hins vegar þannig að bifreið B hafi verið ekið aftur á bak á bifreið A. M telur að ökumaður B beri ábyrgð á árekstrinum með því að hafa ekið aftur á bak á bifreið A. M vísar til þess að það eigi ekki að byggja á upplýsingum á framhlið tjónstilkynningar þar sem þær upplýsingar séu ekki í samræmi við það sem fram komi í lögregluskýrslu. V1 gerir ekki efnislegar athugasemdir vegna málsins í bréfi sínu dags. 3. október 2013. V2 telur hins vegar að byggja verði á upplýsingum sem fram koma á framhlið tjónstilkynningar um að bifreið B hafi verið kyrrstæð og því beri M alla sök á árekstrinum með því að aka á B kyrrstæða.

Álit.

Þegar gögn málsins eru metin verður að athuga að framhlið tjónstilkynningar, sem báðir ökumenn undirrita, sætir strax athugasemdum af hálfu ökumanns bifreiðar A og kallar hann lögreglu á vettvang vegna þessa. Af framburði, sem hafður er eftir ökumönnum í lögregluskýrslu, má ráða að ágreiningur var strax um aðdraganda árekstursins. Það dregur verulega úr því að hægt sé að byggja á undirritun ökumanns A á framhlið tjónstilkynningar feli í sér sjálfkrafa viðurkenningu á að bifreið B hafi verið kyrrstæð þegar árekstur varð. Þegar myndir af bifreiðunum eru virtar, eins og þær birtast skýrlega í lögregluskýrslu, er verulegur vafi á því að tjón hafi geta atvikast með þeim hætti sem ökumaður bifreiðar B ber, þ.e. að ekið hafi verið á bifreið hans kyrrstæða. Tjón á bifreið A, sem er á hlið bifreiðarinnar, bendir miklu frekar til þess að ekið hafi verið á þá bifreið, eins og M heldur fram. Þegar öll sönnunargögn eru virt, ágreiningur ökumanna og sérstaklega myndir af bifreiðunum, þykja allar líkur á að bifreið B hafi verið ekið aftur á bak á bifreið A.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber alla ábyrgð á árekstrinum.

Reykjavík 29. október 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.